

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 2CoKR/23/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124202437  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Gubová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:4124202437.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Gubovej a členiek senátu JUDr. Miriamy Žákovej a Mgr. Ing. Daniely Bednárikovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu, proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 32Odi/1/2024-109 zo dňa 26.08.2024, jednohlasne takto

### rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 32Odi/1/2024-109 zo dňa 26.08.2024 potvrdzuje.

II. Žalovanému voči žalobcovi súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom zamietol žalobu žalobcu. Druhým výrokom nepriznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne posúdil s poukazom na ust. § 166f ods. 1, § 166g ods. 1, 2, 4 a 5, § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 1 ods. 1-4 vyhlášky č. 643/2005 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia (ďalej len „vyhláška“), § 137 písm. a), § 149, § 150, § 151 ods. 1 a 2, § 152, § 153 ods. 1 a 2, § 154, § 186 ods. 2, § 187 ods. 1 a 2, § 188 ods. 1, § 191 ods. 1, § 204, § 215 ods. 1 a 2, § 218 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „C.s.p.“).

2. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil najmä nasledovne:

2.1. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov, a zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu bolo možné usudzovať, že úmyselne naplnil formálne znaky platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Žalovaný, ako dlžník, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalobca tvrdil, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c), f) a h) ZKR, a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR.

2.2. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Súd vo veci pojednával dňa 26.08.2024. Žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaný sa na pojednávanie nedostavili. Súd v danom prípade vychádzal z

vyjadrení žalobcu a z predložených listinných dôkazov. Žalobca v konaní nepredložil také dôkazy, ktoré by preukazovali, a z ktorých by bolo zrejmé, že žalovaný mal nepoctivý zámer v konaní o oddĺžení.

2.3. Súd sa nestotožnil s tým, že by boli dané dôvody na zrušenie oddĺżenia tak, ako ich žalobca uviedol v žalobe, keď sa domáhal zrušenia oddĺżenia pre nepoctivý zámer žalovaného z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. c), písm. f) a písm. h) ZKR. Rovnako sa súd nestotožnil ani s tým, že by boli splnené podmienky na zrušenie oddĺżenia podľa § 166g ods. 1 ZKR. Žalobca v konaní nepredložil také dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že žalovaný mal nepoctivý zámer v konaní o oddĺžení. Z obsahu spisu mal súd ďalej za to, že nebolo preukázané, že v čase podania návrhu žalovaný nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR). Žalobca nielenže nepreukázal, ale ani neoznačil, hodnotu záväzkov dlžníka, čo bolo jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Žalobca nepreukázal, a ani len netvrdil, koľko záväzkov mal žalovaný, a teda či mal záväzok len voči žalobcovi alebo aj voči iným veriteľom a v akej výške. Žalobca tvrdil, že žalovaný nepreukázal svoj poctivý zámer pri oddĺžení, keďže sa k podanej žalobe nevyjadril, v konaní bol pasívny. K uvedenému súd zdôraznil, že aj v prípade, že by si žalovaný prevzal žalobu, tak nebol povinný preukazovať svoj poctivý zámer pri oddĺžení na základe ničím nepodložených tvrdení a záverov žalobcu. Nepoctivý zámer dlžníka v konaní o návrhu na zrušenie oddĺżenia preukazuje žalobca. Dlžník má možnosť skutkové tvrdenia žalobcu účinne poprieť, čo však nie je možné vykladať tak, že žalobca uvedie ničím nepodložené závery tvrdiac nepoctivý zámer dlžníka, na základe čoho sa následne mal dlžník „vyviníť“ a preukázať svoj poctivý zámer a opodstatnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu.

2.4. Jedinou skutočnosťou, na ktorú žalobca poukázal bolo, že žalovaný je zamestnanou osobou, a zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov. V danom prípade nešlo o deklarovanie skutočností, z ktorých by bolo možné konštatovať platobnú schopnosť žalovaného v čase podania návrhu. Išlo iba o všeobecné vyjadrenie pochybností žalobcu, či žalovaný v čase podania návrhu bol alebo nebol platobne neschopný a jeho presvedčenie, že pokiaľ bol zamestnaný, mohol splácať mesačne nejaké sumy žalobcovi, a teda išlo o prejav platobnej schopnosti. Vyjadrenie presvedčenia však nemohlo nahradiť uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré mal žalobca deklarovat', pokiaľ chcel odôvodniť aplikáciu zákonných dôvodov, ktorých sa domáhal. Iba poukaz na všeobecné vymedzenie zákonných dôvodov nemohlo postačovať v sporovom konaní, ktorým je konanie o zrušenie oddĺżenia pre nepoctivý zámer žalovaného. Za uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré by mohli byť následne predmetom dokazovania, rozhodne nebolo možné považovať všeobecnú informáciu žalobcu, že žalovaný bol zamestnaný a mal nemalý príjem. Samotná skutočnosť, že žalovaný je zamestnaný, nebráni tomu, aby bol žalovaný oddĺžený, keďže relevantným bolo, či žalovaný bol alebo nebol platobne schopný. Súd pripomenul, že definícia platobnej schopnosti pritom nie je závislá od toho, či dlžník je, alebo nie je zamestnaný. Vo vzťahu k uvedenému tak samotné tvrdenie o tom, že žalovaný bol zamestnaný, samo o sebe nepostačovalo na prijatie záveru, že je platobne schopný. Poukázal na ust. § 3 ods. 2 ZKR. Žalobca ako veriteľ nepredložil tvrdenia, z ktorých by vyplývalo, že žalovaný bol zo svojho majetku, resp. zo svojho príjmu schopný plniť tie záväzky, ktoré nemal splnené v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu aspoň 180 dní po lehote splatnosti. Naopak zo skutočnosti, že na žalovaného prebiehala exekúcia, ktorá nebola ukončená, znamená, že žalovaný nebol schopný uhradiť tie záväzky, ktoré mu voči jeho veriteľom vznikli, a to ani v procese exekúcie. Ani jeho pravidelný príjem nepostačoval na to, aby v konkrétnom čase (podanie návrhu na oddĺžení) disponoval takým majetkom (zloženým z ním vlastnených vecí a príjmu), aby bol schopný uhradiť svoje záväzky.

2.5. Súd doplnil, že žalobca neuviedol konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých by vyplývalo naplnenie podmienok uvedených v citovaných ustanoveniach. Žalobca neuviedol konkrétnu nepravdivú informáciu, ktorú mal žalovaný uviesť v návrhu alebo v prílohe návrhu, resp. o ktorej vedel, že je dôležitá a neuviedol ju. Žalobca v žalobe netvrdil, že by sa dozvedel o nejakej konkrétnej skutočnosti, ktorú dlžník v návrhu neuviedol, resp. uviedol nepravdivú informáciu. Takisto tvrdenie žalobcu o naplnení dôvodu podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, bolo len všeobecné, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia konkrétneho veriteľa. Rovnako nebola preukázaná ani tvrdená existencia nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Súd síce posúdil ako nespornú skutočnosť to, že žalovaný mal príjem zo zamestnania (nakolko žalovaný uvedené tvrdenie žalobcu nevyvrátil), avšak súd sa nestotožnil s názorom žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného v tom, že nepoctivý zámer plynie z toho, že žalovaný má pravidelný príjem, teda môže a mohol po vyhlásení konkurzu ďalej splácať svoje dlhy. Nepoctivý zámer neplnením záväzku žalobcu po vyhlásení konkurzu a po oddĺžení, nebolo možné bez ďalšieho konštatovať, keďže zákon v § 166c ZKR, taxatívne vymedzuje okruh pohľadávok, na

ktoré sa oddĺženie podľa § 166e ZKR nevzťahuje, t.j. oddĺžením nedotknuté pohľadávky. Pohľadávka, ktorou žalobca disponoval, nie je nedotknutou pohľadávkou, ale je pohľadávkou, ktorá sa uspokojuje konkurzom. Súd uviedol, že od dlžníka nemožno očakávať, že dokáže splácať všetky svoje záväzky, ak má viacerých veriteľov a po procese oddĺženia nemôže samotný dlžník ani nahrádzať funkciu správcu konkurznej podstaty a vlastným výpočtom zistiť, ako môže aj naďalej svojich veriteľov uspokojovať a akú čiastku zo svojho mesačného príjmu im môže uhrádzať. Zároveň súd dodal, že od dlžníka nemožno spravodlivo požadovať, aby konal s odbornou starostlivosťou, ktorá je kladená na správcu konkurznej podstaty a aby po svojom oddĺžení naďalej pomerne plnil svoje splatné záväzky, a to aj s ohľadom na možné poškodzovanie práv ostatných veriteľov a na to nadväzujúcu trestnoprávnu zodpovednosť. Súd prvej inštancie mal za to, že z ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR nevyplýva, že by sa poctivosť zámeru dlžníka po podaní návrhu posudzovala podľa toho, či dlžník uhradil niektorú z oddĺžením nedotknutých pohľadávok. Ak by to tak bolo, inštitút oddĺženia, ako šanca na nový začiatok pre dlžníkov, by nemal žiadny zmysel. V § 166g ods. 1 ZKR uvedenú „úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností“ podľa súdu, treba vykladať v súvislosti s poskytovaním súčinnosti správcovi a veriteľom, snahou zamestnať sa, zabezpečiť si príjem a v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky a hry s ponúknutím aspoň polovice dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Poctivý zámer dlžníka však nemožno posudzovať podľa toho, či dlžník uhradil alebo neuhradil niektorý z jeho nevymáhateľných dlhov, keďže takýto výklad by išiel proti podstate inštitútu oddĺženia. Žalobcom uvádzaný dôvod teda podľa súdu nemohol byť dôvodom pre zrušenie oddĺženia, nakoľko nesvedčí o nepoctivom zámere dlžníka. Žalobca ďalej nepoctivý zámer žalovaného videl v tom, že žalovaný nevyužil oddĺženie splátkovým kalendárom, hoci mal a má stabilný príjem. V tejto súvislosti súd poukázal na zákonnú úpravu oddĺženia fyzických osôb účinnú od 01.03.2017, ktorá neukladá povinnosť využiť oddĺženie formou splátkového kalendára v prípade, ak dlžník má príjem. Výber formy oddĺženia je ponechaný na dlžníkovi. Žalovaný v tomto prípade, podľa súdu, využil zákonný inštitút zákonným spôsobom, a nebolo možné takéto jeho konanie sankcionovať zrušením oddĺženia.

2.6. Žalobca na preukázanie toho, že žalovaný v čase podania návrhu nebol platobne neschopný navrhol, aby súd vykonal dopyt na Sociálnu poisťovňu ohľadom výšky príjmu žalovaného za polroka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, a za polroka po rozhodnutí o oddĺžení. Súd tento dôkaz nevykonal, nakoľko Sociálna poisťovňa nemá žiadne možnosti preukazovať platobnú schopnosť alebo neschopnosť žalovaného. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, by bolo možné zistiť iba príjem žalovaného a nie aj hodnotu záväzkov dlžníka, ktoré v tom čase mal. Súd nevykonal ani dopyt na inštitúcie evidujúce huteľný a nehuteľný majetok (Úrad geodézie, kartografie a katastra, Dopravný inšpektorát, Centrálny register účtov, bankové inštitúcie), a to za obdobie niekoľko rokov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a niekoľko rokov po oddĺžení žalovaného, nakoľko v konaní o zrušenie oddĺženia nie je úlohou súdu preskúmať a dodatočne preverovať skutočnú majetkovú situáciu dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Súd by mohol takéto dokazovanie vykonať na návrh žalobcu za účelom preukázania konkrétnych tvrdení, t.j. konkrétnych rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu. Takéto konkrétne tvrdenia však v návrhu žalobcu absentovali. Súdu sa javilo, že úmyslom žalobcu bolo produkovať ďalších tvrdení o nepoctivom zámere žalovaného v závislosti od výsledku týchto šetrení. Súd zdôraznil, že skúmanie majetkových pomerov dlžníka, vo všeobecnosti, je možné len v samotnom konkurznom konaní vedenom na majetok dlžníka, a to aj na podnet veriteľa, ak veriteľ uhradí zálohu na trovy šetrení v zmysle § 166i ods. 1 a ods. 2 ZKR. Žalobca ako veriteľ bol oprávnený domáhať sa šetrenia majetkových pomerov dlžníka, avšak v rámci konania o oddĺženie, pokiaľ by v zmysle § 166i ods. 2 ZKR, vyzval správcu konkurznej podstaty na vykonanie ďalších šetrení vrátane šetrení pomerov dlžníka, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie jeho poctivého zámeru. Pokiaľ veriteľ tento postup nevyužil, vedome sa vystavil riziku, že v prípadnom konaní o zrušenie oddĺženia nebude môcť produkovať ani skutkové tvrdenia, ani dôkazy. Žalobca ďalej navrhol, aby súd pripojil celý konkurzný spis za účelom oboznámenia sa so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami. Súd uvedený dôkaz nevykonal, nakoľko sporová strana nemôže preniesť svoju povinnosť predkladať dôkazy na súd za predpokladu, že je sama schopná navrhovaný dôkaz zabezpečiť. Súd dospel k záveru, že všetky informácie, ktoré sú v konkurznom spise uvedené, mohol žalobca zabezpečiť a predložiť spolu so žalobou v konaní o zrušenie oddĺženia žalovaného. Vo vzťahu k uvedenému preto nebol dôvod, aby súd suploval procesnú aktivitu žalobcu a pripojením konkurzného spisu následne sám dotváral skutkové tvrdenia žalobcu tým, že by sa sám rozhodol, čo z konkurzného spisu je, alebo nie je podstatné, a teda čo má, alebo nemá byť predmetom dokazovania v konaní o oddĺženie. Súd bol toho právneho názoru, že nemal preukazovať tvrdenia žalobcu, keď ten ani len netvrdil príjem žalovaného, jeho výdavky, počet veriteľov a výšku záväzkov. K pasivite žalovaného, na ktorú poukázal žalobca, súd poukázal na rozsudok Krajského

súdu v Bratislave č.k. 4CoKR/19/2022-64 z 26.01.2023, v ktorom Krajský súd v Bratislave skonštatoval, že samotná pasivita žalovaného v konaní, nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP), povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia.

2.7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že síce procesne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak z obsahu súdneho spisu vyplynulo, že žalovaný bol v konaní nečinný a žiadne trovy konania mu nevznikli, preto súd žalovanému nepriznal voči procesne neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu a z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Nestotožnil sa s názorom súdu, že jeho žaloba nie je dôvodná.

3.1. Zopakoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, bol pasívny, a túto skutočnosť bolo možné vyhodnotiť ako jeden z prejavov nepoctivého zámeru. Žalobca v tomto smere poukázal na závery právoplatných rozhodnutí súdov- rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Odi/7/2019, Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-31Odi/9/2022, Okresného súdu Trnava sp. zn. 23Odi/14/2022, Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Odi/4/2023, Mestského súdu Košice sp. zn. 91Odi/9/2023. Namietal, že súd s poukazom na vyššie uvedené, porušil právo na spravodlivý proces a právo na právnu istotu, keď poskytol právnu ochranu žalovanému, zo strany ktorého nedošlo k účinnému popretiu žalobného nároku. Súd mal vyhodnotiť skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné, a na základe tejto skutočnosti rozhodnúť o vyhovení žalobe. Dodal, že súd nepostupoval správne a v súlade s právnou úpravou, keď opomenul ust. § 151 ods. 1 CSP, a týmto nesprávnym postupom zasiahol do procesných práv žalobcu a rozhodol nesprávne a nezákonne. Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že sa nestotožnil s dôvodmi žalobcu deklarovanými v podanej žalobe, pričom predmetný záver dostatočným spôsobom neodôvodnil. Ďalej súd uviedol a svoje odôvodnenie zameril na neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu. Žalobca podotkol, že súd nevykonal dôkazy, ktoré navrhol v podanej žalobe a ktoré boli nevyhnutné a podstatné pre rozhodnutie vo veci samej a najmä pre posúdenie platobnej neschopnosti žalovaného a ktoré dôkazy nebolo možné z objektívnych dôvodov zo strany žalobcu predložiť. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu, ohľadom zamietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania, a to najmä nevykonaním dopytu na sociálnu poisťovňu za účelom poskytnutia informácie o vymeriavacom základe žalovaného ako informácie nevyhnutnej na objasnenie majetkovej situácie žalovaného a jeho platobnej schopnosti/neschopnosti. Nesúhlasil tiež s nesprávnym vyhodnotením súdu ohľadom zamietnutia návrhu na doplnenie dokazovania vykonaním dopytu na Sociálnu poisťovňu z dôvodu, že sociálna poisťovňa nemala žiadne možnosti preukazovať platobnú schopnosť alebo neschopnosť žalovaného, nakoľko z potvrdenia od sociálnej poisťovne, by sa neposkytla informácia o záväzkoch žalovaného. Žalobca jasne uviedol, že vyššie uvedený dopyt na sociálnu poisťovňu žiadal z dôvodu preukázania majetkovej situácie žalovaného a preukázanie jeho príjmu ako jeden podstatný atribút na preukázanie platobnej schopnosti/ neschopnosti žalovaného a nie z dôvodu preukázanie záväzkov žalovaného. Na účely preukázania záväzkov žalovaného, ktorú informáciu nemá žalobca objektívne k dispozícii, navrhol pripojenie konkurzného spisu. Súd preto podľa neho nesprávne procesne postupoval a zamietnutím návrhov žalobcu na doplnenie dokazovania zasiahol výrazným spôsobom do procesných práv žalobcu.

3.2. Poukázal na body odôvodnenia 46. napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že na posúdenie platobnej schopnosti/neschopnosti podľa ust. § 3 ods. 2 ZKR, bolo potrebné vziať do úvahy všetky záväzky žalovaného, ako dlžníka. Podotkol, že za účelom preukázania záväzkov dlžníka a jeho majetkovej situácie navrhol doplniť dokazovanie nielen pripojením konkurzného spisu, ale najmä výsluch žalovaného. V druhom rade, uvedené ustanovenie nestanovuje na konštatovanie platobnej neschopnosti uviesť a preukázať, koľko záväzkov mal dlžník, nakoľko uvedené ustanovenie len stanovuje formálne podmienky na konštatovanie platobnej neschopnosti, pri ktorých nebol uvedený počet a výška všetkých záväzkov dlžníka. Tvrdil, že súd si nesprávne vyložil uvedené ustanovenie a legálnu definíciu platobnej neschopnosti. Mal za to, že na platobnú neschopnosť nebolo totiž možné nazerať len z čisto formálneho hľadiska, teda z hľadiska naplnenia zákonných znakov platobnej neschopnosti v zmysle ust. § 3 ods. 2 ZKR, nakoľko splnenie týchto znakov, si môže dlžník sám svojím možným účelovým konaním spôsobiť tým, že prestane splácať svoje záväzky, aby naplnil zákonom

požadovanú lehotu omeškania po dobe splatnosti, ako i vedenie exekučného konania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na viaceré rozhodnutia súdov prvej inštancie a odvolacieho súdu. Mal za to, že žalovanému nemožno poskytnúť právnu ochranu, nakoľko tento sa vyhol splateniu svojho dlhu voči žalobcovi ako i iným jeho veriteľom a to napriek tomu, že svoje dlhy mohol splatiť. Žalovaný nenamietol žiadnu skutočnosť, žiadne tvrdenie žalobcu a na druhej strane nepreukázal svoj poctivý zámer. Súd nesprávnym procesným postupom zasiahol do práv žalobcu, ale na základe uvedenej skutočnosti nesprávne a nezákonne rozhodol. Podotkol, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočným spôsobom odôvodnené a k uvedenej okolnosti uviedol, že nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil súd práva žalovaného vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Záverom požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 32Odi/1/2024 zo dňa 26.08.2024 podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu zrušil a vec podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne, aby podľa ust. § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 C.s.p. a § 196a ZKR, prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 12.05.2025. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, dospel súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého Rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu na podklade odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne meritórne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku, stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a na odôvodnenie odkazuje. Súd prvej inštancie vychádzal z riadne vykonaného dokazovania a správne ustálil, že žaloba nie je dôvodná.

7. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní sporu v odvolacom konaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a na zdôraznenie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia uvádza:

10. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že právny účinok oddĺženia je v ustanovení § 166e ods. 2 ZKR upravený tak, že oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, t.j. pohľadávky vymedzené v § 166a ZKR, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú sa voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov, pričom podľa § 166e ods. 1 ZKR o oddĺžení rozhodne súd tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. Okrem toho, ZKR v ust. § 166b komplexne upravuje pohľadávky, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a v ustanovení § 166c upravuje nedotknuté pohľadávky. Právnym následkom oddĺženia je teda nevymáhateľnosť pohľadávok v rozsahu, v akom súd zbavil dlžníka dlhov, čo znamená, že dlhy, resp. záväzky dlžníka nezanikajú, ale stávajú sa nevymáhateľnými v takom rozsahu, v akom sa neuspokoja na základe rozvrhu alebo splátkového kalendára.

11. Podľa § 166f ZKR: (1) Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na

spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom. (2) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú. (3) Ak navrhovateľ na tom trvá, súd v prípade smrti dlžníka pokračuje v konaní s dedičmi, inak konanie zastaví. (4) Zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremlčia skôr ako uplynú desať rokov od zrušenia oddĺženia. (5) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka. (6) Súd, ktorý rozhodol o oddĺžení na podnet prokurátora, zruší takéto oddĺženie, ak zistí, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Takéto konanie možno začať do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára.

12. Podľa § 166g ZKR: (1) Dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikať, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. (2) Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada, b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada, 7/2005 Z.z. Zbierka zákonov Slovenskej republiky Strana 93 c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať, e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa, k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci alebo poverená osoba podľa osobitného predpisu, 8aa) l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov. (3) Súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti. (4) Súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti. (5) Poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma. (6) V poučení uznesenia o vyhlásení konkurzu alebo v poučení uznesenia o určení splátkového kalendára súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú poctivý zámer a zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

13. Podľa § 3 ods. 2 ZKR: Právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 90 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Predpokladá sa, že právnická osoba je platobne schopná, ak so zreteľom na všetky okolnosti možno odôvodnene predpokladať, že v správe majetku alebo v prevádzkovaní podniku je možné pokračovať a rozdiel medzi

výškou jej splatných peňažných záväzkov a peňažného majetku (ďalej len „medzera krytia“) je menej ako desatina výšky jej splatných peňažných záväzkov, alebo v dobe nie dlhšej ako 60 dní medzera krytia pod takúto hranicu klesne. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku Strana 2 Zbierka zákonov Slovenskej republiky 7/2005 Z.z. nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

14. Podľa § 153 ods. 1 C.s.p., strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

15. Podľa § 186 ods. 2 C.s.p., súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

16. Podľa § 187 ods. 1 C.s.p., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Účelom oddĺženia podľa štvrtej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ktoré hoci riadne prihlásené i zistené, boli v konkurze uspokojené iba čiastočne. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 570/2016).

19. Zmyslom a účelom návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer je dosiahnutie účinkov podľa § 166f ods. 4 ZKR, t.j. aby sa oddĺženie stalo voči veriteľom neúčinným a aby došlo v plnom rozsahu, v ktorom nebolo uspokojené k vymáhateľnosti a splatnosti pohľadávok. Účinok zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer nie je samoučelný, ale spočíva v tom, že pohľadávky, v ktorých bol dlžník zbavený rozhodnutím o oddĺžení v zmysle § 166e s použitím § 166a ZKR, a ktoré nie sú veriteľmi vymáhateľné voči dlžníkovi, sa zrušením oddĺženia pre nepoctivý zámer obnovujú. Zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer znamená obnovenie pohľadávok a možnosť uspokojenia veriteľov, ktorí túto možnosť po oddĺžení dlžníka stratili (Rozsudok KS BB sp. zn. 41CoKR/8/2022).

20. Podľa Uznesenia NS SR sp. zn. 5Obdo/18/2022 z 31.01.2023: Predpokladom možnosti fyzických osôb uchádzať sa o oddĺženie je ich platobná neschopnosť. Táto sa predpokladá a je vyvrátiteľnou domnienkou, pričom môže byť vyvrátená buď na začiatku konania samotným súdom alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa. Poctivý zámer dlžníka na oddĺžení sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne. Vymedzenia poctivého zámeru sú postavené na demonštratívnych príkladoch podľa toho, či dlžník poctivý zámer má, alebo poctivý zámer nemá. Ustanovenia o poctivom zámere dlžníka majú viesť súd k tomu, aby poctivý zámer neposudzoval mechanicky, ale aby bol vedený pomocnými kritériami jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania, od prípadu k prípadu, a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životnú situáciu. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok života, t.j. aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok.

42. Predpokladom úspešnosti žaloby o zrušenie oddĺženia je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka tento musí preukázať, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia má dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu zákonného ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, v ktorom zákonodarca výslovne uviedol: „Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia.... ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer“. 43. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii definuje v § 166g ods. 1 poctivý zámer s ohľadom na správanie sa dlžníka po tom,

ako podal na súd návrh na oddĺženie konkurzom. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii obmedzuje povolenie oddĺženia podmienkou zistenia poctivosti zámeru. Táto podmienka je vyjadrením snahy eliminovať možnosti dlžníka o zneužitie tohto inštitútu, čo však súd zisťuje len na základe návrhového konania dotknutého veriteľa potom, ako k oddĺženiu dlžníka došlo. Záver konkurzného súdu o tom, že návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval dlžník poctivý zámer, je tak výsledkom hodnotenia konania a správania sa dlžníka súdom, kedy práve táto podmienka poskytuje konkurznému súdu pomerne široký priestor na zohľadnenie najrôznejších okolností, ktoré musia byť v súvislosti s vyhodnotením poctivosti, či nepoctivosti zámeru dlžníka, nielen pred podaním návrhu na jeho oddĺženie ním samotným, ale aj pri jeho podaní a aj následne v každej jednej prejednávanej veci posudzované súdom s individuálnym prístupom. Poctivý zámer súdy skúmajú v rovine správania sa dlžníka po podaní návrhu na konkurz a oddĺženie, posudzujúc ekonomické, osobné pomery dlžníka. Súdy zvažujú celkové správanie sa dlžníka, pričom sa skúma naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty nepoctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 ZKR. 44. Kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sú príkladným spôsobom uvedené v ustanovení § 166g ods. 2 ZKR a sú sústredené predovšetkým na ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní. Konanie žalovaného je teda nevyhnutné posudzovať komplexne, nič to však nemení na skutočnosti, že súd rozhoduje o návrhu na zrušenie oddĺženia len na základe žalobcom uvedených tvrdení a unesenie dôkazného bremena žalobcom posúdi len v rozsahu, či vykonané dôkazy preukazujú žalobcom uvedené tvrdenia. 49. Dovolací súd má za to, že z definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa § 3 ods. 2 ZKR vyplývajú znaky, ktoré sú predpokladom vzniku platobnej neschopnosti dlžníka fyzickej osoby, ktorými sú existencia aspoň jedného peňažného záväzku po lehote splatnosti 180 dní a objektívna neschopnosť dlžníka tento záväzok plniť. Objektívnou neschopnosťou dlžníka plniť je pritom nutné rozumieť stav, kedy dlžník nemá dostatok objektívnych prostriedkov, aby splatný peňažný záväzok uhradil. Výklad pojmu „nie je schopný plniť“ možno chápať tak, že tento znak úpadku je daný vtedy, ak u dlžníka objektívne nastala situácia, ktorá bráni uspokojiť pohľadávky veriteľov v stanovenej lehote splatnosti, aj keby to dlžník chcel. Platobná neschopnosť musí byť všeobecná, teda musí byť zrejmé, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Rovnako tiež samotná existencia pracovnoprávneho vzťahu a príjmu žalovaného ešte neznamená, že tento spĺňa podmienku platobnej schopnosti vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, iných záväzkov a existencie finančného majetku žalovaného. Ide o komplexné posúdenie konkrétnej životnej situácie, teda nielen jednotlivej pohľadávky a schopnosti túto (hoci aj dlhodobu) uhrádzať, použitím len matematického výpočtu, bez zohľadnenia ostatných sociálnych a ekonomických súvislostí tak, ako to zo zákona jednoznačne vyplýva. 53. Dovolací súd uzatvára, že preukázanie nepoctivého zámeru, v danom prípade z dôvodov tvrdenia zo strany žalobcu o existencii platobnej schopnosti, je na strane žalobcu. Dôkazné bremeno preukázať nepoctivý zámer bolo na žalobcovi, a pokiaľ žalobca ako dôvod nepoctivého zámeru uvádzal výlučne existenciu platobnej schopnosti, ktorá mala brániť povoleniu oddĺženia, bol povinný preukázať svoje tvrdenie a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalobca bol platobne schopný v čase podania návrhu na oddĺženie. Samotné tvrdenie o čiastočných úhradách pohľadávky v rámci exekúcie ešte nepreukazuje existenciu platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na oddĺženie, ale naopak tento stav preukazuje len tú skutočnosť, že žalovaný nedisponoval žiadnym finančným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na úhradu celej pohľadávky žalobcu. 54. Pri hodnotení poctivosti zámeru dlžníka je preto potrebné zohľadniť všetky okolnosti spočívajúce v majetkových aj osobných pomeroch dlžníka, a v tomto konkrétnom prípade s prihliadnutím na samotnú výšku pohľadávky vo vzťahu k ostatným nákladom dlžníka najmä na zabezpečenie výživného pre maloleté dieťa ako aj nákladov potrebných na prežitie. Súdy nižšej inštancie postupovali správne, keď v súlade s uvedeným zákonným ustanovením považovali argumentáciu žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného za nedôvodnú. Podľa dovolacieho súdu o nepoctivom zámere žalovaného nesvedčí ani samotná skutočnosť, že návrh na vyhlásenie konkurzu podal v krátkej dobe potom, ako mu začali byť vykonávané zrážky zo mzdy.

21. Žalobca v žalobe tvrdil naplnenie skutkovej podstaty nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2, písm. c), f), h) ZKR ako aj rozpor s § 166g ods. 1 ZKR. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že bol toho názoru, že dlžník sa úmyselne uviedol do platobnej neschopnosti v zmysle § 166g ods. 2 písm. e) ZKR. V zmysle citovanej judikatúry súd „rozhoduje o návrhu na zrušenie oddĺženia len na základe žalobcom uvedených tvrdení a unesenie dôkazného bremena žalobcom posúdi len v rozsahu, či vykonané dôkazy preukazujú žalobcom uvedené tvrdenia“. Vymedzenie nepoctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 ZKR je demonštratívne, čiže je možné, aby žalobca označil aj skutkové tvrdenia, ktoré pod skutkovú podstatu definovanú v ZKR nespádajú. Pri skutkových podstatách, ktoré zákonodarca vymenoval v § 166g ods. 2 ZKR, je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posúdiť, či sú preukázané a zároveň nemožno prekračovať rozsah skutkových podstat označených a preukazovaných žalobcom.

22. Úlohou súdu prvej inštancie teda bolo sa zrozumiteľne vysporiadať s označenými a preukazovanými skutkovými podstatami v zmysle § 166g ods. 2 ZKR. Okrem toho, súd prvej inštancie posudzuje unesenie dôkazného bremena, pokiaľ ide o preukazovanie poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR, ako aj posúdenie prípadných skutkových tvrdení žalobcu o nepoctivom zámere dlžníka, ktoré nespádajú pod konkrétnu skutkovú podstatu podľa § 166g ods. 2 ZKR (v takom prípade totiž postačuje uvedenie rozhodujúcich skutočností a ich preukázanie).

23. Skutočnosť, že dlžník mal v čase vyhlásenia konkurzu dosahovať príjem zo zamestnania, podľa názoru odvolacieho súdu automaticky neznamená, že nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie (oddlžovacieho) konkurzu platobne neschopný. V tejto súvislosti odvolací súd okrem vyššie citovanej judikatúry poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/37/2022 zo dňa 14.06.2023, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR vo veciach obchodnoprávných 1/2024, pod číslom 13 (R13/2024), v ktorom sa uvádza, že: „K samotnému zodpovedaniu dovolateľkou vymedzenej právnej otázky, najvyšší súd uvádza, že odvolací súd vychádzal zo záveru, že nepoctivý zámer dlžníka v kontexte platobnej neschopnosti nie je možné posudzovať len na základe toho, či je schopný čo i len malú časť zo svojho príjmu uhrádzať na dlžný úver. Podľa odvolacieho súdu aj pokiaľ by takéto zrážky zo mzdy žalovaného trvali niekoľko rokov, nedávali by záruku toho, že celá pohľadávka žalobkyne bude uspokojená vrátane narastajúcich úrokov z omeškania. Odvolací súd teda uzavrel, že samotná skutočnosť, že od žalovaného bola v exekúcii vymožená časť pohľadávky žalobkyne, neznamená, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný.“

24. Platobnú neschopnosť je potrebné posudzovať podľa § 3 ZKR, pričom dosahovanie príjmu dlžníkom, ZKR pre účely oddlženia nezakazuje. Odvolací súd poukazuje na vyššie citovanú judikatúru (sp. zn. 5Obdo/18/2022), podľa ktorej samotná existencia pracovnoprávneho vzťahu a príjmu neznamená, že dlžník spĺňa podmienku platobnej schopnosti. Skutočnosť, že dlžník dosahoval príjem zo zamestnania, podľa názoru odvolacieho súdu, automaticky nie je dôvodom ani pre domáhanie sa oddlženia splátkovým kalendárom (namiesto konkurzu). Pre určenie splátkového kalendára totiž ZKR určuje ďalšie zákonné podmienky, ktoré je potrebné pre oddlženie splniť. Zároveň je potrebné vychádzať z ust. § 166 ods. 1 ZKR, podľa ktorého: „Každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddlženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.“

25. Podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa dlžník spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, resp. že by nemal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností. Ekonomické správanie dlžníka nemožno hodnotiť vo vyššie uvedených intenciách.

26. Všeobecne platí, že predkladanie dôkazov a unesenie dôkazného bremena je v sporovom konaní úlohou a zodpovednosťou strán sporu. Úspech žaloby o zrušenie oddlženia pre nepoctivý zámer dlžníka závisí od unesenia dôkazného bremena na strane veriteľa o absencii poctivého zámeru dlžníka pri jeho oddlžení. Nepoctivý zámer podľa § 166f ods. 1 ZKR preukazuje veriteľ, pričom povinnosťou veriteľa je uviesť konkrétne skutkové tvrdenia a tieto podoprieť dôkazmi. V predmetom spore však žalobca neuviedol konkrétne skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré by preukazovali na naplnenie dôvodu podľa § 166g ods. 1 ZKR, z ktorého by sa žalovaný nevyvinil, t.j. pasivita žalovaného nemohla žalobcovi prívodiť automatický úspech v spore. Súd prvej inštancie nemôže vyhovieť akejkoľvek žalobe. Pokiaľ ide o dôvody podľa § 166g ods. 2 ZKR, tieto žalobca nepreukázal. Úlohou súdu prvej inštancie bolo vyhodnotiť skutkové tvrdenia žalobcu aj v prípade, ak ich žalovaný výslovne nepoprel (rozsudok mu bol doručovaný vyvesením oznamu o uložení zásielky na úradnej tabuli a webovej stránke obce Zbehy, žaloba oznamom o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu) a v spore sa nevyjadril.

27. Zrušenie oddlženia je zásadnou právnou otázkou s rozsiahlymi právnymi následkami na viacero veriteľov, nielen na dlžníka, aj preto nie je možné pri rozhodovaní o žalobe postupovať prísne formálne, ale meritorne rozhodnutie súdu si vyžaduje preskúmanie dôvodnosti skutkových tvrdení žalobcu aj keď ich výslovne žalovaný nepoprel. V opačnom prípade by nebol naplnený účel ZKR pri oddlžení fyzických osôb konkurzom.

28. Pokiaľ ide o rozsah vykonaného dokazovania, nebolo dôvodné pripojiť konkurzný spis ani žiadať o súčinnosť Sociálnu poisťovňu, a.s., príp. ďalšie inštitúcie, ani vykonať výsluch žalovaného. Uvedený záver súd prvej inštalácie podrobne zdôvodnil a s odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje. Ďalšie dokazovanie by bolo v rozpore s čl. 17 CSP, a teda nadbytočné a nehospodárne, nakoľko skutkový stav je spoľahlivo zistený, pričom súd prvej inštalácie rešpektoval zásady dokazovania a dôkazné bremeno strán sporu. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno po oddĺžení na základe nepodložených skutkových tvrdení „naslepo“ skúšať získanie dôkazov, ktoré by mohli byť privodiť zrušenie oddĺženia. Jednalo by sa o zneužitie práva. Veritelia majú možnosť byť aktívni počas konkurzného konania a zisťovať prostredníctvom správcu okolnosti rozhodujúce pre naplnenie účelu konkurzného konania vrátane výsluchu dlžníka. Snaha zistiť, či bola naplnená akákoľvek zo skutkových podstát pre zrušenie oddĺženia „vyšetrovaním“ po skončení konkurzu je účelovým konaním, ktoré má deštruktívny charakter, nejedná sa o uplatňovanie práv, ktorým by bolo potrebné poskytnúť potrebnú ochranu.

29. V zmysle § 3 ods. 1 OZ: Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Napadnuté rozhodnutie je riadne a dôsledne odôvodnené, je zrozumiteľné a dáva odpoveď na všetky podstatné otázky, preto nie je možné konštatovať naplnenie odvolacieho dôvodu spojeného s porušením práva na spravodlivý proces. Podľa konštantnej judikatúry, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Ústavný súd SR v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako ani to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že predmetný odvolací dôvod nie je v danom prípade opodstatnený. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil pochybenia súdu prvej inštalácie v súvislosti s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré by mohli zakladať dôvod zrušenia rozhodnutia. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštalácie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštalácie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, z ktorých vyvodil svoje právne závery.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil, pretože neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom a to aj vo výroku o trovách konania, nakoľko je v súlade so zásadou úspechu v konaní so zohľadnením čl. 17 CSP.

32. Podľa právnej vety judikátu R 72/2018 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 z 28.02.2018), s ktorou je v súlade aj dlhodobou ustálená súdna prax krajských a okresných súdov, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu preukázateľne žiadne nevznikli, napriek úspechu v odvolacom konaní.

33. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20240701>>. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. - Exekučný poriadok).